Přírodovědecká fakulta

Numerická matematika II

Výpočet vlastních čísel a vlastních vektorů

Gadermeteva Anastasiia

7. Březen 2024

Student: PMVT F22000

A. Matice setrvačnosti a hlavní momenty setrvačnosti

Těleso je tvořeno třemi kovovými koulemi o hmotnostech m1=1 kg, m2=2 kg a m3=3 kg navzájem spojenými do tvaru trojúhelníku. Vzdálenost koulí 1-2=1 m, vzdálenost koulí 2-3=0.5 m a úhel 1-2-3=120o.

Spočtěte střed hmotnosti tohoto tělesa.

Spočtěte prvky matice setrvačnosti vzhledem ke středu hmotnosti.

Spočtěte hlavní momenty setrvačnosti.

B. Jacobiho metoda pro výpočet vlastních čísel a vlastních vektorů symetrické matice

Napište program pro výpočet vlastních čísel a vlastních vektorů symetrické matice Jacobiho metodou.

Programem vypočtěte vlastní čísla a vlastní vektory symetrické matice:

| 1 -1 3 |

Výpočet Středu Hmotnosti

Střed hmotnosti (těžiště) systému je vypočítán jako vážený průměr poloh všech hmotných bodů, kde váhami jsou jejich hmotnosti:

$$\overline{r}_{st\check{r}ed} = \frac{m_1^{-}r_1 + m_2^{-}r_2 + m_3^{-}r_3}{m_1 + m_2 + m_3}$$

kde \overline{r}_1 , \overline{r}_2 , \overline{r}_3 jsou polohové vektory jednotlivých koulí a m_1 , m_2 , m_3 jsou jejich hmotnosti.

Výpočet prvků matice setrvačnosti:

Matice setrvačnosti *I* pro těleso vzhledem ke středu hmotnosti je definována jako:

Výpočet hlavních momentů setrvačnosti:

Hlavní momenty setrvačnosti jsou vlastními čísly matice setrvačnosti I

K jejich nalezení se řeší charakteristická rovnice $det(I - \lambda E) = 0$, kde E je jednotková matice a λ jsou hledané hlavní momenty setrvačnosti.

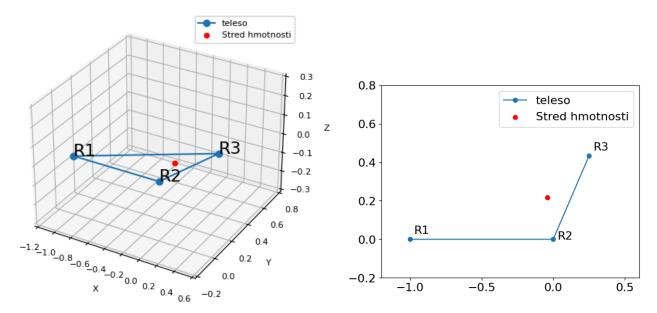
Sarrusovo pravidlo pro výpočet determinantu 3x3 matice uvažme matici $I - \lambda E$ ve tvaru:

$$\begin{bmatrix} I_x - \lambda & -D_{xy} & -D_{xz} \\ -D_{xy} & I_y - \lambda & -D_{yz} \\ -D_{xz} & -D_{yz} & I_z - \lambda \end{bmatrix}$$

Pro nalezení hlavních momentů setrvačnosti, použít kubickou rovnici získanou z výrazu pro determinant.

Postup řešení:

Nejprve jsem vypočítala střed hmotnosti tělesa. Vizualizací středu hmotnosti ve 2D a 3D prostoru:

střed hmotnosti = [-0.04166667, 0.21650635, 0.0]

Následně jsem určila prvky matice setrvačnosti I vzhledem ke středu hmotnosti, používající polohy r'_{i} hmotnostních bodů v systému s těžištěm jako referenčním bodem.

Pomocí kubické rovnice jsem našla hlavní momenty setrvačnosti:

Hlavní momenty setrvačnosti:

$$I_{x} = 1.45833326797898$$

$$I_{y} = 1.315838598411748$$

$$I_z = 0.142494669567234$$

Jacobiho metoda je iterační algoritmus pro výpočet vlastních čísel a vlastních vektorů symetrické matice.

Úhel φ rotace je vypočítán tak, aby nové prvky na pozicích p q a q p byly nulové po aplikaci rotace:

$$\varphi = \frac{1}{2} arctan(\frac{2a_{pq}}{a_{pp}-a_{qq}})$$

kde $a_{pq}^{}$ prvek matice na pozici $p \; q, a_{pp}^{} \; a_{qq}^{}$ jsou prvky na diagonálních pozicích $p \; p$ a $q \; q$

Určení kosinusu a sinusu úhlu φ , které použijeme při aplikaci rotace na matici:

$$z = cos(\varphi)$$
 $s = sin(\varphi)$

$$z = \sqrt{\frac{v + |M|}{2v}}$$
 $s = \frac{sqn(M)\omega}{2vc}$, kde $\omega = -a_{rs}$ $M = \frac{a_{rr} - a_{ss}}{s}$ $v = \sqrt{\omega^2 + M^2}$

kde a_{rs} - největší nediagonální prvek matice, kde r a s jsou řádek a sloupec odpovídajících největšímu nedigonálnímu prvku

Aplikujete rotaci na matici následujícím způsobem:

$$a_{ri}^{(k+1)} = a_{ir}^{(k+1)} = c a_{ir}^{(k)} - z a_{is}^{(k)}$$
 $a_{si}^{(k+1)} = a_{is}^{(k+1)} = c a_{is}^{(k)} + z a_{ir}^{(k)}$ pro $(i = 1, ..., n; i \neq r, s)$

$$a_{rr}^{(k+1)} = c^2 a_{rr}^{(k)} - z^2 a_{ss}^{(k)} - 2cz a_{rs}^{(k)}$$

$$a_{ss}^{(k+1)} = c^2 a_{ss}^{(k)} - z^2 a_{rr}^{(k)} + 2cz a_{rs}^{(k)}$$

Po rotace, největší nedigonální prvky budou nulové: $a_{sr}^{(k+1)} = a_{rs}^{(k+1)} = 0$

Konstrukce akumulované matice T:

Inicializace T jako jednotkovou matici a nastavení jejích prvků $T_{rr} = T_{ss} = c$ $T_{rs} = -T_{sr} = -z$:

Aktualizace akumulované matice Q:

Pokud je to první iterace $Q = T_{copy}$

V dalších iteracích se aktualizuje jako Q = R * T, kde $R = Q_{copy}$ z předchozího kroku před aktualizací.

Postup řešení:

Nejprve definujeme vstupní symetrickou matici.

Iterace:

Vybereme prvek mimo diagonálu s maximální absolutní hodnotou, který budeme rotovat.

3	-1	1	
-1	5	-1	
1	-1	3	

Vypočítáme úhel pro rotaci tak, aby se vybraný prvek po rotaci převedl na nulu.

Aplikujeme rotaci na matici i na akumulovanou matici rotací (pro výpočet vlastních vektorů).

Iterujeme, dokud nejsou všechny prvky mimo diagonálu dostatečně malé nebo dokud nebude dosažen maximalní počet iterace.

Vlastní čísla jsou na diagonále finální matice a vlastní vektory získáme z akumulované matice rotací.

Vlastní čísla: [2. 9927201 5. 871053 2. 1362262]

Vlastní vektory:

[[0.54535635 - 0.40334227 - 0.73477988]

 $[0.55321533 \ 0.83176819 \ -0.04598349]$

 $[0.62971356 - 0.38141407 \ 0.67674525]]$